

Borzalmas vonatösszeütközés az alagutban

London, október 13. A Gloucester grófságbeli Harfield mellett az alagutban, ma reggel egy személyvonat összeütközött egy tehervonattal. Kilenc ember életét vesztette. Az összeütközés után a

személyvonat kigyulladt. Borzalmas jelenetek játszódtak le. Attól tartanak, hogy az idáig talált 9 halottnak és 21 sebesültnek kívül még több áldozat is fekszik a romok alatt.

Három hónapra ítélték egy főszolgabíró, aki hivatalában parasztokat veri

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Pécsről jelentik: Babocsay Sándor volt marcali főszolgabíró három parasztot valami kihágási ügyben beidéztet a főszolgabírószágra. Hivatalában azután megpofozta és megverte őket.

A megindított fegyelmi eljárás során állá-

sáról lemondott. Az ügyészség hivatalos hatálommal való visszaélés miatt indított ellene bünvádi eljárást. A kalocsai törvényszék egy hónapra ítélt, most pedig felebbezés során a pécsi táblára került a bűnügy, amely három-hónapi fogházra emelte fel a főszolgabíró büntetését.

Nem enyhült a helyzet a kendergyári sztrájk ügyében

A gyár szívesen látná a munka megindulását — A munkások között teljes a rend és fegyelem

(A Délmagyarország munkatársától) A Kenderfonógyár munkásainak sztrájkja változatlanul tart. A szembenálló felek egyike sem kezdeményezett tárgyalásokat. A tegnapi nyilatkozatok nem nyitottak utat a tárgyalások megindítására és a szombati napon

a helyzet nem enyhült.

A sztrájkoló munkásság szombaton fel akarta venni a gyár pénztárából még hátralékos munkabérét. A gyárvezetőség a munkabérek kifizetését megtagadta, ami nagy elkeseredést váltott ki a sztrájkoló munkásság körében.

Erre vonatkozólag kérdést intéztünk.

a gyárvezetőséghez,

ahonnan a következő felvilágosítást kaptuk:

— A munkabérek nem fizetünk ki. Ilyen esetekben a munkaadónak ehhez joga van. A sztrájkolók a gyár üzemének nagy károkat okoztak, tehát a bérkifizetéssel nem támogathatjuk a munkásokat.

Arra a kérdésre, hogy a tárgyalások mikor kezdődhetnek meg, azt a választ kaptuk, hogy a gyár a tárgyalások megindulását nem kezdeményezheti. Kijelentették azt is, hogy ilyen erőszakos sztrájkokkal még nem állottak szemben,

de a munkásság munkabérlépését szívesen látják.

A Szegei Kenderfonógyár ebben az ügyben egyébként a következő levelet intézte a Délmagyarországhoz:

„Anélkül, hogy szükségesnek tartanánk a Szak-

szervezeti Bizottság egyes mai lapokban megjelent és világosan csak az általa erőszakosan előidézett sztrájk mentegetésére szolgáló, a tényeknek meg nem felelő fejtegetéseire reflektálni, mégis kötelességünknek tartva a nyilvánosságot a sztrájk ügyéről informálni, mellékelten küldjük azon leve- lünk érdembeni szövegét, amelyet ma a Szakszervezeti Bizottság titkárához — annak felhívására — intéztünk, kiegészítve azt még avval, hogy több ezer pengő előlegek is vannak a munkából kilepelt munkásoknál, amely körülmény a kifejtett jogi állásponton felül még inkább arra késztet, hogy a sztrájkoló munkásoknak fizetést ne teljesítsünk.

A Szakszervezeti Bizottsághoz intézett levélnek a munkabérek ki nem fizetésére vonatkozó része a következőképpen hangzik:

— Természetes, hogy holnap délután, a munkájukat tegnap egyik percről a másikra abbahagyott munkásoknak fizetést nem teljesítünk.

— A munkaviszony tudvalevőleg kölcsönös jogokat és kötelezettségeket magában foglaló, kétoldali szerződésben alapszik, amely egy évre kötött szerződésben minden munkás saját aláírásával kötelezte magát a szerződésben pontosan körülírt feltételek mellett a munkát a gyárban folytatni, ezzel szemben a gyár kötelezettsége a munkásokat a megállapított bér szerint fizetni.

— Abban a percben, amikor az egyik szerződő fél a szerződést, még pedig oly kihívó módon megszegi, hogy munkáját egy pillanattól a másikra abbahagyja és ezzel a gyárnak tudva és szándékosan óriási kárt okoz, természetesen meg-

OPERA ZONGORATERME

Budapest, VI., Hajós ucca 16.
Világmarkás zongorák és koncert-
pianinók 1000 pengőtől vásárolhatók elő-
nyös részletfizetésre is. B.107
Tisztviselőknak nagy kedvezmény

szünik a másik szerződő félnek, a gyárnak kötelessége is a munkabérek kifizetésére. Ez oly régi és általánosan elfogadott elv, hogy csak csodálkozhatunk azon, hogy Ön ezen egyedül helyes jogi helyzet ismeretében a szokott frázisokkal ezen helyzet megváltoztatása miatt hozzánk fordult. Megkérdeztük

Lájer Dezső párttitkár,

hogy hogyan áll ma a helyzet a munkásság körében.

— A sztrájk változatlanul tart, — mondotta Lájer párttitkár. — A munkásság azt a bérét kérte a gyártól, amiért megdolgozott. Követelése tehát jogos volt. A gyárnak ez a könyörtelen magatartása még jobban elmérgesíti a helyzetet, úgyhogy néhány hétig tartó sztrájkra van kilátás. Természetesen nem nyugszunk bele abba, hogy a gyár megtagadta a munkásoknak egy hétre járó bérek kiadását, hanem összeírjuk a munkásság követelését és a dolgot a munkaügyi bíróság döntése elé vesszük. Erre vonatkozó beadványunkat hétfőn adjuk be a járásbíróshoz.

Megemlítette Lájer párttitkár azt is, hogy

a munkásság körében teljes a rend és a fegyelem.

Szombaton a sztrájkkal kapcsolatban olyan hírek is kerültek forgalomba, hogy a munkások tüntettek a gyár előtt. Ez a hír teljesen légből kapott, a munkásság még csak nem is csoportosult a gyár előtt.

A Szegei Munkaadók Szövetsége annak a közlésére kért fel bennünket, hogy pénteken tartott ülésének határozatát a szövetség csak a sajtóval és a rendőrséggel közölte, a Szakszervezeti Bizottsággal, miután rája nem tartozott, nem közölte a határozatot.

A sztrájk ügyében szombaton a Szegei Kenderfonógyártól még a következő levelet kaptuk:

— A Szakszervezeti Bizottsággal ma lefolyt második levélváltásból kifolyólag leszögezi azt a tényt, hogy a sztrájkoló mintegy 750 munkás között 25 vasmunkás tudvalevőleg 25 százalékos béremelést követelt és amikor ezt megtagadtuk, legalább látszólag okadatoltan sztrájkba léptek. A többi 725 textilmunkás semmi néven nevezendő követeléssel nem lépett fel, még kívánsággal sem; ezekre nézve egyszerűen az történt, hogy amikor a lakatosoknak a követelt munkabéremelés megadását megtagadtuk, ők a már 10 nap óta folytatott félórás pótmunka folytatását megtagadták. Ezen fegyelemsértésért mondtuk ki az 50 fillér büntetést és amikor ezen büntetés visszavonását nem teljesítettük, lépett ez a 725 munkás sztrájkba.

Vasárnap délután
szalonzene és 5 órai tea
a „ROYAL”-ban. 380

Falusi kutya a nagyvárosban

Írta: Móra Ferenc.

Persze, hogy én magam vagyok az illető. Hiszen mondhatnám azt is, hogy riadt őzike az Oktogonon, de attól félek, a tekintélytisztelaten kívül semmiben se hasonlítok az őzikehez. (Hogy az őzike mióta híres a tekintélytisztelétről? Már a paradicsomkert óta. Reggel vettem szemügyre egy körüli antikvárium kirakatában valami régi metszetet, ahol a jó Isten körül néz teremtett világán és szemmel láthatóan örömet találja a kész munkában. Minden köllábu és négy lába felé van fordulva arccal, csak az őzike tekint megbüvölten az oroszlanra, mint a tekintélyi elv egyetlen képviselőjére az acélba metszett paradicsomban. Az elefánt eldugja az agyará a giz-gazba, az ökör úgy van ábrázolva, hogy az egyik szarvát eltakarja a tulajdon füle, a másikra meg ráült egy pulyka, egyedül az oroszlan van úgy szerkesztve, hogy tátott szájában láthatók a hatalom jelvényei: A művész, intenciói szerint ugyan vigyórog, de az őzike tisztellettjes arckifejezéséből rájön az ember, hogy mégis csak vicssorgás az. »Ham, ham, mingyárt szélszaggatlak, ha nem tanusítász irántam önkéntelen tisztelélet. Biztós, hogy a kén a felvilágosult abszolútizmus idejéből való.)

Ellenben a falusi kutya! Mivoltot inkább váltalom. Nem minthogyha a magam falujában valami nagy kutya volnék. Vagy minthogyha kutya-kodási hajlamok pezsdülnének föl bennem, amikor föl szabadulok Pestre. Egészen más irányu ku-

tyai szempontok érvényesülnek, mikor hazám fővárosa keblére öleli személyemben öreg vidéki gyermekét. Azazhogy az a baj, hogy nem érvényesülhetnek ezek a más irányu szempontok. Nem látok én ebben a pesti városban szénászekeret, amelynek alája húzódhatnak, hogy tökéletes biztonságban sunyithatnak ki az előkelő világba és gondolhatnám magamban, hogy megállj, te Pest, kerülj csak te egyszer az én uccámba!

A szénásszeker alá bujást mindenesetre elkezdenem már a nyugati pályaudvar előtt, mielőtt a mentők köre közé kerülnek. Ezek a mitológiai lények nőneműek és nem tévesztendőek össze a mentőkkel, noha szintén mentéssel foglalkoznak. Mentenek süketeket, vakokat, fogatlanokat, inaszakadhtakat, szeplokeket, hajléktalan mosóasszonyokat, önhibájukon kívül nyomorhajutott cipőfelsőrésszel-készítőket, munkanélküli toronygombarányozókat, kiből milyen szakma iránt való szimpátiát és áldozatkészséget néznek ki. Engem valószínűleg, mint a gyermekszakmában érdekeltet tartanak nyilván, mert mindig az elhagyott gyermekek nevében köszöntenek és hozzávetőleges számításom szerint múlt október óta eddig csak én rajtam másfél millió elhagyott pesti gyermek számára hajtottak be fűtőlécukorra valót. Kedvesen, közvetlenül, pengőhöz ragaszkodva a huszfilléres helyett és nem komplikált szerkezetű urnával szerencsellenkedve, hanem minden teketória nélkül a relikülbe ejtve az obulust.

Ma négyszer jártam azon a tájon, ahol a mentők posztor-állnak és azt hiszem, még az elalélt

teknősbékák fölélesztésének céljaira is belényultam a zsembembe. De mikor az ötödik nemő is rámtátozta a reliküljét a Magyarországon sanyalódó kvekker gyermekek teletelési akciójának lehetővé tételére, akkor fölforrt az epém.

— Kérem, — mentegetőztem egy methodista levita alázatosságával —, én csak a gróndlandi szerecsengyermekek iránt érzek részvétet.

A nemő az intelligensebb géniuszok közé tartozott és elérte a gunyt.

— Pardon, — kacintott rám derűsen — azt hittem, vidékinek tetszik lenni.

S rögtön utját állta egy másik falusi kutyanak.

Végigcsavarogtam az este a pesti nagyuccákat belefelejtkeztem a világító-reklámokba, különöser a Mária-pirosokba, ez szép nagyon, mifelénk nem látni ilyen, muszáj piros üvegsercepet tartani az íróasztalomon, ha gyönyörködni akarok a világban, — észre se vettem, hogy elszaladt az idő. Mintha messziről dudolta volna valaki a pesti kuplét: »Csöndes a körút s az Oktogon... Az ám, csak ugyan, otthon, minálunk már éjfélre is járhat, az óram szokás szerint áll, nézzük csak az égi óramutatót, hányra jár a Cassiopeia?

Kicsi ez a pesti ég, a csillagok is olyan bágyadtak, látszik rajtuk, hogy itt elhagyagolják őket, nem tekintgetnek föl rájuk, magam is alig találok köztük a járást. Ahogy nézgelődök az égre, panoráma-mulogató hang verklizik a hátam mögött.

— Tessék, kérem, tessék, a legújabb amerikai rendszerű csillagvizsgáló teleszkópok, látható rajta a Juniter, a Vénusz, a Marsz, a Fiastyuk és az